Ograniczenie wysokości zasiłku celowego

Kategoria: Polityka Społeczna
Opublikowano: niedziela, 11, listopad 2018 10:18
Bernadeta Skóbel
Odsłony: 2007

Obowiązki jakie spoczywają na gminie, realizującej zadania pomocy społecznej oraz obowiązki pracownika socjalnego wynikające z art. 119 ustawy o pomocy społecznej nie oznaczają zwolnienia strony z podejmowania skutecznych działań mających na celu przezwyciężenia trudnej sytuacji. Powyżej określone podmioty mają jedynie wspierać skarżącego w podejmowaniu działań zmierzających do życiowego usamodzielnienia. Wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z 11 października 2018 r. sygn. II SA/Go 348/18.

Strona była osobą bezrobotną, samotnie gospodarującą, bez żadnego dochodu. Sąd wskazał, że organ przyznając zasiłek celowy w wysokości 140 zł słusznie uznał, że najpilniejsze potrzeby, które wymagają zaspokojenia, a jednocześnie wsparcia ze strony pomocy społecznej, to te związane z zakupem żywności oraz środków higieny i czystości. Przekonywująco również organ wyjaśnił z jakich przyczyn nie przyznał świadczenia na zakup ubrań, obuwia, gazu, prądu i opału wskazując na wcześniej lub równolegle udzieloną już pomoc w tym zakresie, względnie wykazując, iż potrzeby te nie są niezbędne w rozumieniu art. 39 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej w sytuacji w jakiej się znajduje skarżący (gaz, telefon i internet).

Sąd zwrócił również uwagę, że wysokość przyznanego świadczenia jest adekwatna również z tego powodu, iż skarżący odmawia przyznania pomocy w zakresie wyżywienia w innej formie niż pieniężna oraz nie wykazuje zainteresowania ofertami pracy, nie podejmuje zatrudnienia i nie korzysta również z pośrednictwa PUP.

Źródło: CBOSA

Phoca PDF